

# РЕШЕНИЕ

№ 1462

гр. София, 06.03.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав**, в публично заседание на 21.02.2024 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Милена Славейкова**

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **6467** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), вр. чл.129, ал.7 от ДОПК, във връзка с чл.9б и чл.4, ал.1 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ).

Образувано е по жалба на “БИ СИ ДИВЕЛЪПМЪНТС ВЛАДАЯ” ЕООД, ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес [населено място], [улица], вх. А, ап.3, чрез адв. Н. В. - П., срещу Акт за прихващане или възстановяване (А.) рег. №[ЕГН] от 20.03.2023 г., издаден от орган по приходите М. В., на длъжност „старши инспектор“ в отдел „Общински приходи - В.-О. купел“ на дирекция „Общински приходи“ (ОП) към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община (СО), потвърден с Решение № СОА23-РД-28-26 от 02.06.2023 г. на кмета на Столична община (СО) относно установени публични общински вземания за периода от 01.02.2019 г. до 31.12.2022 г. за Данък върху недвижимите имоти (ДНИ) в размер на 2649.18 лв. и лихва за забава от 276.12 лв., за местна Такса битови отпадъци (ТБО) в размер на 9566.06 лв. и лихва за забава от 1012.43 лв., или общо в размер на 13 503.79 лв.

В жалбата се изложени съображения за незаконосъобразност на А. поради липса на мотиви, допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на закона. Жалбоподателят поддържа, че в акта липсват мотиви защо се отказва възстановяване на недължимо платени ДНИ и ТБО, което нарушавало правото му на защита. Претендира за приложение на чл.10, ал.3 от ЗМДТ, като твърди, че процесните имоти представляват земеделска земя и не са застроени. Счита, че не са налице предпоставките по чл.64, ал.1, вр. чл.11 от ЗМДТ за облагане с ДНИ и ТБО.

Претендира за отмяна на акта и присъждане на разноски.

Ответникът кмет на Столична община оспорва жалбата чрез юрк. С. и юрк. В.. Претендира за нейното отхвърляне и присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Съдът, като взе предвид и обсъди наведените от страните доводи във връзка със събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано с подадено от жалбоподателя на 23.02.2023 г. искане за възстановяване на сумата 13498,05 лв. за платени ДНИ и ТБО по партида № 7202F211625 и партида № 7202F212450 за периода от 01.11.2019 г. до 31.12.2022 г.

Административният орган е установил, че поземлен имот (ПИ) с идентификатор 11394.1825.464 и площ 564 кв.м. е деклариран с Декларация по чл. 14 от ЗМДТ с вх.№[ЕГН] от 17.06.2022 г. с отчетна стойност на земята 42049,96 лв. и начало на облагане от 01.02.2019 г. по партида № 7202F211625. Имотът съгласно техническа заверка на СО - район „В.“ се намира в строителни граници, строителна зона - 0, категория вилна зона - 1, вид земя - земеделска, устройствена зона - друга. За периода от 01.02.2019 г. до 31.12.2022 г. е определен ДНИ в размер на 308.79 лв., лихва за забава в размер на 42.35 лв. и установена внесена сума в размер на 351.14 лв. Изложеното е дало основание на органа да отхвърли подаденото искане за възстановяване на недължимо платен ДНИ за този имот.

Относно дължимата ТБО органът е приел, че съгласно чл.64, ал.1 от ЗМДТ същата се заплаща от лицата - собственици на облагаеми с данък недвижими имоти по силата на чл. 11, ал.1 от ЗМДТ за имотите на територията на общината. Приел е за безспорно, че имотът попада извън границите на сметосъбиране и сметоизвозване, поради което и съгласно чл. 19, ал. 4 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община, за него се събира такса за обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване в размер пропорционален в промили на отчетната стойност на имотите на предприятията, респективно на данъчната оценка на имотите на гражданите. За посочените две услуги и процесния период от 01.02.2019 г. до 31.12.2022 г. е установен размер на ТБО от 1104.50 лв. и лихва за забава от 151.99 лв. При внесена от задълженото лице сума в размер на 1256.49 лв., административният орган е отхвърлил подаденото искане за възстановяване на недължимо платена ТБО за имота.

Другият процесен ПИ с идентификатор 11394.1825.465 и площ 5313 кв.м. е деклариран с Декларация по чл. 14 от ЗМДТ с вх.№[ЕГН] от 30.06.2022 г. с отчетна стойност на земята 394171,99 лв. и начало на облагане от 01.11.2019 г по партида № 7202F212450. Съгласно техническата заверка на СО район „В.“ имотът се намира в строителни граници, строителна зона - 0, категория вилна зона - 1, вид земя - земеделска, устройствена зона - друга. С идентични мотиви, за процесния период от 01.02.2019 г. до 31.12.2022 г. за този имот е определен ДНИ в размер на 2340.39 лв., лихва за забава в размер на 233.77 лв. и е установена внесена сума в размер на 2574.16 лв. Изложеното е дало основание на органа да отхвърли подаденото искане за възстановяване на недължимо платен ДНИ за този имот. Доколкото и този имот попада извън границите на сметосъбиране и сметоизвозване, органът е приел, че за него се събира такса единствено за услугите по чл.62, т.2 и т.3 от ЗМДТ. За посочените две услуги и процесния период от 01.02.2019 г. до 31.12.2022 г. е

установен размер на ТБО от 8461.56 лв. и лихва за забава от 860.44 лв. При внесена от задълженото лице сума в размер на 9322.00 лв., административният орган е отхвърлил подаденото искане за възстановяване на недължимо платена ТБО за имота. В заключение, в А. е посочено, че надвнесената сума е в размер на 0.00 (нула) лв. – главница и лихва, поради което не е установена сума за прихващане или възстановяване.

А. е връчен на 21.03.2023 г. и оспорен с жалба по административен ред вх.№ ДВР23-РД26-19 от 31.03.2023 г.

В срока по чл. 155, ал.1 от ДОПК, вр. чл. 144, ал.1 от ДОПК, вр. чл. 4 и чл.9б от ЗМДТ, е постановено Решение № СОА23-РД28-26 от 02.06.2023 г. на кмета на Столична община, с което е потвърден издаденият А..

Решаващият орган е намерил за неприложимо основанието за освобождаване по чл.10, ал.3 от ЗМДТ. С аргумент от легалната дефиниция за „земяделска земя“ по чл.2 от Закона за собствеността и ползването на земеделски земи (ЗСПЗЗ) е приел, че за да намери приложение чл.10, ал.3 от ЗМДТ земеделските земи не следва да се намират в строителните граници на населените места и селищните образувания, определени със застроителен и регулационен план, което изискване в случая не било изпълнено. С този аргумент и съобразно понятието „територия на населеното място“ по смисъла на параграф 5, т.6 от ДР на ЗУТ, е намерил за правилен отказа да се възстановят претендираните като недължимо платени ДНИ и ТБО за процесните имоти и периоди. Решение № СОА23-РД28-26 от 12.06.2023 г. е съобщено на 12.06.2023 г. Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство, е подадена на 23.06.2023 г. - в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество съдът приема следното:

При служебната проверка по чл.160, ал.2, вр.чл.144, ал.2 от ДОПК съдът констатира, че оспореният А. е издаден от компетентен орган по приходите по смисъла на чл. 4, ал.1 от ЗМДТ, оправомощен със Заповед №СОА20-РД09-1362 от 14.02.2020 г. на кмета на Столична община. Противно на твърденията в жалбата, същият е в установената форма, вкл. с посочване на фактически и правни основания за издаването му. Административните органи са посочили, че дружеството е данъчнозадължено лице (ДЗЛ) по чл.11, ал.1 и чл.64 от ЗМДТ и са изложили мотиви относно начина на определяне на размерите на дължимите ДНИ и ТБО за процесните имоти. При сравнение с внесените от ДЗЛ публични задължения са достигнали до извод за липса на основание за претендираното възстановяване. Тези мотиви предоставят възможност на жалбоподателя да организира защитата си срещу утежняващия го акт, поради което доводите му в противен смисъл са неоснователни. Липсват данни в административната преписка за допуснати съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са ограничили правото на защита на засегнатото лице или ако не бяха допуснати, органът би постановил решение в противен смисъл. Спорът между страните е изцяло материалноправен – относно наличието на основание за освобождаване по чл.10, ал.3 от ЗМДТ и за заплащане на услугите по чл.62, т.2 и т.3 от ЗМДТ.

Относно спорното приложение на чл.10, ал.1, вр. ал.3 от ЗМДТ съдът кредитира приета по делото съдебно-техническа експертиза (СТЕ) от 20.11.2023 г., като компетентно изготвена, неоспорена от страните и съответстваща на писмените доказателства по делото (два броя удостоверения от 06.06.2022 г. на Областна

дирекция „Земеделие“ – С.-град и скици на поземлените имоти от СГКК – С.). От тях се установява, че процесните ПИ са с трайно предназначение на територията - „Земеделска територия“ с категория на земята - „0“, съгласно кадастралните карти и кадастралните регистри на [населено място]. Според издадените скици имотите са с трайно предназначение като „земеделска територия“. Вещото лице е извършило оглед на процесните имоти, идентифицирани и локализирани с апаратура от „Сървей ПроГео“ ЕООД с правоспособност за извършване на дейности по кадастъра, при който е установило, че те се намират в хълмиста местност в южните поли на планина „Л.“, свободно обрасли са с висока трева, храсти и нискостеблени дръвчета. Посочено е в заключението, че в имотите няма постройки и каквато и да е инфраструктура, няма следи от каквато и да е човешка дейност, липсват огради между двата имота и съседните такива и обозначения с трианголачни точки, колчета или други обозначения за отделните имоти. В непосредствено съседство е заградена и обозначена територия с електронен пастир за пасище на животни. В района на повече от 100 - 200 метра няма места с поставени съдове за сметосъбиране и имотите са отдалечени от крайните къщи на [населено място] на около 400 - 500 метра. Изложеното е дало основание на вещото лице Г. за извод, че територията на двата имота с определения им статут „земеделски територии“ за процесния период от 01.02.2019 г, респ. 01.11.2019 г. до 31.12.2022 г., представлява земя, пригодна за пасища и при провеждане на целеви агромероприятия - и за земеделски дейности.

В о.с.з. експертът пояснява, че на около 150 метра има построени 4-5 блока, които са необитаеми. Дори и около тях да са разположени съдове за отпадък, то същите биха били неизползваеми от процесните имоти, защото до тях няма никакви пътища, местността е пресечена и достижима единствено с автомобил с висока проходимост.

Видно от нотариалния акт за покупко-продажба на процесните имоти № 48, т.ІІІ, рег. № 9534, н.д. № 429/31.07.2007 г. на нотариус В. с район на действие СРС същите са описани като незастроени, неурегулирани поземлени имоти в земеделска територия – обработваема земя, с трайно предназначение „Ливада“, в землището на [населено място], Столична община.

Според нотариалния акт правото на собственост върху имотите се установява с решения на Поземлена комисия В., т.е. касае се за възстановена собственост върху земеделска земя по ЗСПЗЗ.

Безспорно, за процесните имоти е налице влязъл в сила подробен устройствен план (ПУП), одобрен с два броя Заповеди №№ РВТ18-РД09-158 от 20.12.2018 г. и РВТ18-РД09-159 от 20.12.2018 г. на кмета на район „В.“ – СО, издадени на основание чл.16, ал.6 от ЗУТ, според който собствениците на поземлени имоти по ал. 4 и 5 придобиват собствеността върху новообразуваните с плана урегулирани поземлени имоти, а общината придобива собствеността върху отстъпените ѝ части по ал. 1, от датата на влизане в сила на плана. Съгласно чл.16, ал.3 от ЗУТ лицето и площта на новообразуваните урегулирани имоти, конкретното им предназначение, характерът и начинът на застрояването им се определят със самия подробен устройствен план.

Съгласно новоиздадено Удостоверение № СИ-1/2024 г. на Областна дирекция „Земеделие“ [населено място] процесните имоти представляват земеделска територия, VII-ма категория на земята. За тях липсват данни за проведена процедура по чл.17, ал.1, т.1 от ЗОЗЗ за промяна на предназначението на земеделската земя в неземеделски нужди.

Служебно назначената допълнителна СТЕ от 13.02.2024 г. потвърждава, че начинът на

трайно ползване на двата имота е „обрасли ливади“, а трайното предназначение на територията по КККР е земеделска. Съобразно поясненията на в.л. А. в о.с.з. на 21.02.2024 г. според действащия ОУП територията е земеделска, определена за резервни терени за далекопорспективно развитие – резерв за бъдещо разширение на урбанизираната територия. Тяхното усвояване по ново предназначение е съгласно чл.15 от ЗУЗСО, според който това се предвижда да започне след 2025 г. Действително, за имотите е налице влязъл в сила ПУП, процедиран от собствениците, но в самата заповед към ПУП било отбелязано, че разрешение за строеж се издава след промяна на предназначението на имотите по ЗОЗЗ, каквато промяна в случая безспорно няма.

Общият устройствен план на Столичната община обхваща територията на градския и на околградския район (чл.3, ал.1 от ЗУЗСО). Резервните терени за далекопорспективно развитие се намират в околградския район (чл.6, ал.1, т.11 от ЗУЗСО).

Границите и предназначението на земеделските земи, които се включват в границите на урбанизираните територии, се определят с общ или подробен устройствен план (чл.20, ал.1 от ЗОЗЗ). Промяна на предназначението на земеделските земи, включени в границите на урбанизираните територии, може да се извършва и по квартали в съответствие с разработките на плана по предложение на кмета на общината (чл.20, ал.2 от ЗОЗЗ). Съгласно чл.24, ал.2 от ЗОПЗЗ при наличие на влязъл в сила подробен устройствен план заинтересованото лице предлага промяна на предназначението на необходимата земеделска земя за неземеделски нужди. Комисиите по чл. 17, ал. 1 в 30-дневен срок от предложението постановяват решение за промяна на предназначението на земеделските земи.

Съгласно чл.17, ал.1 от ЗОЗЗ промяната на предназначението на земеделските земи за неземеделски нужди се разрешава в зависимост от продуктивните качества на земята и целите на промяната от:

1. (изм. - ДВ, бр. 43 от 2008 г., доп. - ДВ, бр. 39 от 2011 г.) комисии към областните дирекции "Земеделие" - когато исканата площ е до 50 дка от пета до десета категория или не е поливна и земята е в землищата на населените места на територията на съответната област;
2. Комисията за земеделските земи - за останалите случаи.

От доказателствата по делото (два броя удостоверения от 06.06.2022 г. и Удостоверение № СИ-1/2024 г. на Областна дирекция „Земеделие“ [населено място], както и две съдебно-технически експертизи) безспорно се установява, че за процесните имоти няма проведена процедура по чл.17, ал.1, т.1 от ЗОЗЗ за промяна на предназначението в неземеделски нужди и те представляват земеделска територия. Съвместното тълкуване на релевантната нормативна уредба указва, че при липса на промяна на предназначението (с решение на комисията по чл.17, ал.1, т.1 от ЗОЗЗ) процесните имоти представляват земеделска земя. В случая, те се намират в околградския район на СО и според действащия за него ОУП територията е земеделска. По аргумент от чл.7, ал.1 и чл.8, т.1 и т.2 от ЗУТ съобразно основното си и конкретно предназначение дадена територия не можа да бъде едновременно урбанизирана и земеделска. В случая се касае за земеделска територия, чието предназначение не е променено съобразно законовите изисквания на ЗОЗЗ.

В идентичен смисъл е: Решение № 12377 от 12.12.2023 г. по адм. д. № 6884/2023 г., I отд. НА ВАС - Предвиденото с ОУП разширение на строителните граници с

включването в тях на нови поземлени имоти не води автоматично до промяна на тяхното предназначение с влизането в сила на плана. Промяната настъпва и данните за нея се нанасят в кадастралната карта и кадастралните регистри едва след влизане в сила на решенията на компетентните органи по чл. 24, ал. 2 ЗОЗЗ и чл. 77, ал. 2 ЗГ. Именно затова, когато изменя чл. 10, ал. 1 ЗМДТ (ДВ, бр. 106/2004 г.) и въвежда облагаемост с ДНИ на поземлените имоти вместо на дворни места и парцели, законодателят въвежда изискването те да имат предназначение според подробен устройствен план по чл. 8, т. 1 ЗУТ, а чл. 8, т. 1 ЗУТ визира поземлени имоти в урбанизирани територии или в отделни поземлени имоти извън тях. С допълнението (ДВ, бр. 98 от 2010 г.) законодателят въвежда и още един критерий за определяне на облагаемост на имотите - да е налице промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон. Акцентът върху промяната на предназначението на земята по реда, регламентиран в специалните закони (за земеделските земи и горите - по реда на ЗОЗЗ и ЗГ) сочи, че такава промяна следва да е налице по отношение на ПИ, включени в строителните граници на населените места и селищните образувания, и по отношение на ПИ, които са извън тях.

Решаваният състав на съда се солидаризира с цитираното становище, че визираната в чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ промяна на предназначението на земята е кумулативен елемент от фактическия състав на разпоредбата, уреждаща обектите на облагане с ДНИ, които *не се отнася единствено до тези от тях, които са извън строителните граници на населените места и селищните образувания*. В този смисъл са: Решение № 5218 от 17.05.2023 г. по адм. д. № 8975/2022 г., I отд. на ВАС, Решение № 7374 от 05.07.2023 г. по адм. д. № 11434/2022 г. на VIII отделение на ВАС и цитираната в него съдебна практика. С разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ са обособени две групи поземлени имоти, които имат релевантно за данъчното облагане предназначение: 1. Поземлени имоти, които попадат в строителните граници на населените места (чл. 3, ал. 1 от ЗАТУРБ) и селищните образувания (чл. 2, ал. 3 от ЗАТУРБ), като населеното място и селищното образувание представляват урбанизирана територия и 2. Поземлени имоти, които се намират извън строителните граници на населените места и селищните образувания, но имат предназначението по чл. 8, т. 1 от ЗУТ.

За целите на данъчното облагане релевантно е само предназначението по чл. 8, т. 1 ЗУТ, като имотите с това предназначение могат да бъдат в урбанизирана територия или отделни поземлени имоти извън нея. Първите попадат в строителните граници на населените места и селищните образувания, а вторите се намират извън строителните им граници, като и двете групи следва да имат предназначението по чл. 8, т. 1 от ЗУТ.

Предвид употребения в разпоредбата съюз „и“ релевантно обстоятелство е и наличието на промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон. Само когато и трите кумулативни предпоставки са осъществени - имотът да попада в строителните граници на населеното място или селищното образувание, да има предназначението по чл. 8, т. 1 от ЗУТ и предназначението на земята да е променено, той ще е годен за данъчно облагане обект.

Безспорно се установява от доказателствата по делото (два броя удостоверения от 06.06.2022 г. и Удостоверение № СИ-1/2024 г. на Областна

дирекция „Земеделие“ [населено място], както и две съдебно-технически експертизи), че макар за процесните имоти да има влязъл в сила ПУП, с който е определено предназначение по чл.8, т.1 от ЗУТ, за тях няма извършена промяна на предназначението на земята от земеделска в неземеделски нужди съгласно ЗОЗЗ. При липса на едно от кумулативните изисквания по чл.10, ал.1 от ЗМДТ, а именно промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон, процесните имоти не са обект на облагане.

Съгласно чл. 64, ал. 1 от ЗМДТ таксата за битови отпадъци се заплаща от лицата по чл. 11 от ЗМДТ, т.е. собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти. Облагаеми с ДНИ са имотите по чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ. След като процесните имоти не са облагаеми с ДНИ, жалбоподателката няма качеството на задължен за ТБО правен субект.

По изложените съображения оспореният А. рег. №[ЕГН] от 20.03.2023 г. се явява незаконосъобразен и следва да се отмени.

При този изход на спора и на основание чл.161 ал.1 от ДОПК на жалбоподателя следва да се присъдят сторените в производството разноски, както следва: 50 лв. за държавна такса, 1030 лв. депозити за вещи лица и 1740.00 лв. адвокатско възнаграждение с ДДС. Същото е по-ниско от минималния размер по чл.8, ал.1, вр. чл.7, ал.2, т.3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждение от 1615.00 лв. без ДДС.

Съобразно изхода на спора ответникът следва да бъде осъден да внесе по сметка на АССГ допълнително посочения в справката-декларация на вещото лице А. депозит в размер на 300 лв. (л.172).

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София град, Първо отделение, 69-и състав

## Р Е Ш И:

**ОТМЕНЯ** по жалба на “БИ СИ ДИВЕЛЪПМЪНТС ВЛАДАЯ” ЕООД, ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес [населено място], [улица], вх. А, ап.3, чрез адв. Н. В. - П., Акт за прихващане или възстановяване рег. №[ЕГН] от 20.03.2023 г., издаден от орган по приходите М. В., на длъжност „старши инспектор“ в отдел „Общински приходи - В.-О. купел“ на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, потвърден с Решение № СОА23-РД-28-26 от 02.06.2023 г. на кмета на Столична община относно установени публични общински вземания за периода от 01.02.2019 г. до 31.12.2022 г. за Данък върху недвижимите имоти в размер на 2649.18 лв. и лихва за забава от 276.12 лв., за местна Такса битови отпадъци в размер на 9566.06 лв. и лихва за забава от 1012.43 лв., или общо в размер на **13 503.79 лв.**

**ОСЪЖДА** Столична община да заплати на “БИ СИ ДИВЕЛЪПМЪНТС ВЛАДАЯ” ЕООД, ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес [населено място], [улица], вх. А, ап.3, чрез адв. Н. В. – П., на основание чл.161, ал.1 от ДОПК сторените в производството разноски общо в размер на 2820.00 лв.

**ОСЪЖДА** Столична община да плати по сметката за вещи лица на

Административен съд София град допълнително посочения в  
справката-декларация на вещото лице А. депозит в размер на 300 лв. за  
приета в о.с.з. на 21.02.2024 г. съдебно-техническа експертиза  
Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от  
съобщаването му на страните пред Върховен административен съд на  
Република България.

**СЪДИЯ:**